

Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησίς μου ὁ Κύριος
(Ψαλμ. 117, 14)

Ψαλῶ τῷ Θεῷ μου, ἕως ὑπάρχω. (Ψαλμ. 145, 2)

Δρος Χαραλάμπους Μ. Μπούσια
Μεγάλου Ὑμνογράφου τῆς τῶν Ἀλεξανδρέων Ἐκκλησίας

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΝΔΟΞΟΝ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΑ
Χ Ρ Ι Σ Τ Ι Ν Α Ν

*
*
* * * * *
*
*

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΝΔΟΞΟΝ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΑ
Χ Ρ Ι Σ Τ Ι Ν Α Ν

Ἡ μνήμη αὐτῆς τελεῖται τῇ ΚΔ΄ Τουλίου.

Ποίημα Δρος Χαραλάμπους Μ. Μπούσια

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως τὸ Κύριε εἰσάκουσον,
μεθ' ὃ τὸ Θεὸς Κύριος, ὡς συνήθως, καὶ τὸ ἐξῆς·

Ἦχος δ΄ . Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Μεγαλομάρτυρα Κυρίου, Χριστῖναν,
βδελυξαμένην τὴν πατρώαν ἀπάτην
καὶ παριδοῦσαν εὐκλειαν καὶ κάλλος σαρκὸς
μέλψωμεν κραυγάζοντες· Καλλιπάρθενε δούλη
τοῦ Χριστοῦ, κατάπεμψον οὐρανόθεν σὴν χάριν
ἐπὶ τοὺς πίστει σπεύδοντας λιταῖς
σαῖς διαθέρμοις Αὐτὸν πρὸς τὸν εὐσπλαγχνον.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομέν ποτε, Θεοτόκε,
τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι.
Εἰ μὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα
τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσοῦτων κινδύνων;
Τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους;
Οὐκ ἀποστῶμεν, Δέσποινα, ἐκ σοῦ·
σοὺς γὰρ δούλους σῴζεις ἀεὶ ἐκ παντοίων δεινῶν.

Εἶτα ὁ Ν΄ Ψαλμὸς καὶ ὁ Κανὼν, οὔ ἢ ἡ Ἀκροστιχίς·

" Χριστῖνα Μάρτυς, ἰσχύος ἡμᾶς πλησον. Χ. Μ."

ᾠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Χριστῖνα, Μαρτύρων ἡ καλλονή,
ἡ κάλλος προσώπου
καὶ νεότητος τὴν ἀκμὴν
ἐμφρόνως, στερρόφρον, παριδοῦσα,
Χριστὸν ἡμῖν σὸν Νυμφίον ἰλέωσαι.

Ροάς μου δακρύων τῶν σῶν εὐχῶν
 ἀπόσμηξον μάκτρῳ,
 καλλιμάρτυς τοῦ Ἰησοῦ,
 Χριστῖνα, στολήν σου παρθενίας
 ἢ ταῖς ῥοαῖς σῶν αἱμάτων λαμπρύνασα.

Ἰκάνωσον πάντα σοῦς ὑμνητάς
 τυχεῖν ψυχοτρόφου
 μετανοίας, ἢ τοῦ πατρὸς
 εἰδώλων ἀπάτην βδελυχθεῖσα,
 Χριστῖνα Μάρτυς, ὠράϊσμα πίστεως.

Θεοτοκίον.

Στηρίζουσα βίου ἐν πειρασμοῖς
 μὴ παύσῃ σοῦς δούλους,
 ὑπερύμνητε Μαριάμ,
 πολλῆς μητρικῆς σου παρρησίας
 τῇ βακτηρίᾳ πρὸς Τόκον τὸν θεῖόν σου.

Ῥδὴ γ´. Οὐρανίας ἀψῖδος.

Τῆς ψυχῆς σου τὸ κάλλος
 ὀλοσχερῶς Κτίσαντος
 ἢ καθιερώσασα Λόγῳ
 καὶ ὑπομείναςα
 τρῶσιν πλευρᾶς δι' Αὐτόν,
 Χριστῖνα Μεγαλομάρτυς,
 ῥῦσαι τοὺς ἰκέτας σου
 βλάβης τοῦ ὄφους.

Ἰσχυροῦς ὑμνητάς σου
 δεῖξον, ἀμνάς ἄσπιλε
 τοῦ Χριστοῦ, στερρόφρον Χριστῖνα,
 Μάρτυς μέγалаθλε,
 ἐν τοῖς ἀγῶσιν αὐτῶν
 κατὰ παθῶν χαμαιζήλων,
 πειρασμῶν, στενώσεων,
 ἄλγους καὶ θλίψεων.

Νίκας δίδου μοι, Μάρτυς,
 Χριστοῦ ἀμνάς ἄσπιλε,
 Τύρου πανευσήμου, Χριστῖνα,

ἄνθος μυρίπνοον,
κατὰ τοῦ γένους ἡμῶν
τοῦ πτερνιστοῦ καὶ βεβήλου
τῆς κακίας ἄρχοντος,
σαῖς παρακλήσεσι.

Θεοτοκίον.

Ἀπαθείας πρὸς ὕψος,
Μῆτερ Θεοῦ, ἔλκυσσον
Κεχαριτωμένη Παρθένε,
σὲ μεγαλύνοντας
μελισταγέσιν ῥοδαῖς
καὶ ἐν παθῶν τρικυμίαις
σπεύδοντας, πανύμνητε
τῇ προστασίᾳ σου.

Διάσωσον

τοὺς σοὺς ἰκέτας, Χριστῖνα, ἀπὸ κινδύνων,
περιστάσεων, πειρασμῶν, δεινῶν καὶ κακώσεων
ὑμνοῦντας σὴν ἄθλησιν, καλλιμάρτυς.

Ἐπίβλεψον

ἐν εὐμενείᾳ, πανύμνητε Θεοτόκε,
ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν
καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Αἴτησις καὶ τὸ Κάθισμα.

Ἦχος β΄. Πρεσβεΐα θερμῆ.

Χριστῖνα, Χριστοῦ ἀμνὰς σεπιτὴ καὶ ἄσπιλε,
Μαρτύρων στερόων τῆς πίστεως λευκάνθεμον,
εὐσεβέσιν ἰλέωσαι
σὸν Νυμφίον τοῖς ὕμνοις γεραίρουσι
τῆς σῆς καρδίας καὶ τῆς σῆς πλευρᾶς
τὴν τρῶσιν καὶ ἄθλησιν τὴν πάνσεπτον.

Ῥδὴ δ΄. Εἰσακήκοα, Κύριε.

Μαρτυρίου τοῖς σκάμμασιν
ἢ προθύμως, Μάρτυς, ἀκολουθήσασα
μαρτυρεῖν ἡμᾶς τὸ ὄνομα
τοῦ Χριστοῦ ἐν βίῳ καταξίωσον.

Αιματόχρουν ἱμάτιον
 φέρουσα ψυχῆς σου Χριστῷ ἀνέδραμες
 ὑπαντήσαι τῷ παρέχοντι
 σαῖς εὐχαῖς, Χριστῖνα, πᾶσιν ἔλεος.

Ῥαντισμῷ σῶν δεήσεων
 πάντας καθαγίαζε τοὺς τιμῶντάς σε
 σεμνολόγημα ὡς πίστεως
 καὶ πηγῆν, γενναιότητος.

Θεοτοκίον.

Τῆς μανίας ἐξάρπασον
 τοῦ ἐχθροῦ, Παρθένε, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε
 ὡς διάσωσμα τῶν δούλων σου
 καὶ θαυμάτων βρύσιν ἀκεσώδυνον.

Ῥδὴ ε΄. Φώτισον ἡμᾶς.

Ὶβρεις σοῦ πατρὸς
 καὶ εἰρκτήν, Σεμνή, καὶ ἄθλησιν
 ὑπομείνασα φρονήματι στερόρῳ
 χάριν εὔρες ἰλεοῦσθαι ἡμῖν Κύριον.

Σὲ τροχοῦ δεινὰ
 τῆς ἀγάπης οὐκ ἐχώρισαν
 τοῦ Νυμφίου σου, Χριστῖνα, Τησοῦ,
 τοῦ παρέχοντος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἰθυνον ἡμᾶς
 πρὸς τοῦ πόλου, Μάρτυς, δώματα,
 ᾧν, Χριστῖνα, ἀπολαύεις ὡς λαμπρῶν
 ἀθληφόρων πολυτίμητος διάκοσμος.

Θεοτοκίον.

Στήριξον ἡμᾶς
 ἐν τῇ πίστει, Μητροπάρθενε,
 μεγαλύνοντάς σε ὕμνοις μελιχροῖς,
 Κεχαριτωμένη, ράβδῳ σῶν δεήσεων.

Ῥδὴ σι´. Τὴν δέησιν.

Χριστώνυμε Μάρτυς, καλλιπάρθενε,
 Ούρβανοῦ, εἰδώλων λάτρεως γόνε,
 ἢ τοῦ Χριστοῦ μεγαλύνασα πίστιν
 ἀνδρειοτάτῳ, Χριστῖνα, φρονήματι
 ἴσθι ἡμῶν ἐν πειρασμοῖς
 ἀρωγός, ἀντιλήπτωρ καὶ πρόμαχος.

Υφέρποντος ἰοβόλου ὄφεως
 τῶν ὀδόντων με ἐξάρπασον τάχος
 ἰκεσιῶν σου, Χριστῖνα, δυνάμει
 πρὸς τὸν οὐράνιον, Μάρτυς, Νυμφίον σου,
 ἢ λυτρωθεῖσα προσβολῶν
 τοῦ ἐχθροῦ θείῳ σθένει, καλλίνικε.

Οὶ Ἄγγελοι τοῦ Χριστοῦ ἀνήγαγον
 ἐν βυθοῦ σε θαλαττίου, Χριστῖνα,
 εἰς ὃν πατήρ σου σὲ ἔρριψε, Μάρτυς,
 μεθ' ὧν συγχαίρεις ἐν πόλου νῦν δώμασι
 καθικετεύουσα θερμῶς
 σὸν Νυμφίον ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε.

Θεοτοκίον.

Συνέσεως δὸς σοῖς δούλοιςνάματα,
 ὑπερύμνητε, πιεῖν, Θεοτόκε,
 πηγὴ ἀστείρευτε ὕδατος ζῶντος,
 ἢ τῶν βροτῶν τὰς ψυχὰς ἀναψύχουσα
 καὶ ἀγιάζουσα ἡμᾶς
 διὰ Τόκου πανσέπτου σου, Δέσποινα.

Διάσωσον
 τοὺς σοὺς ἰκέτας, Χριστῖνα, ἀπὸ κινδύνων,
 περιστάσεων, πειρασμῶν, δεινῶν καὶ κακώσεων
 ὑμνοῦντας σὴν ἄθλησιν, καλλιμάρτυς.

Ἄχραντε,
 ἢ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως
 ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον
 ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρρησίαν.

Κοντάκιον. Ήχος β΄. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Τὴν ἀθληφόρον Χριστοῦ εὐφημήσωμεν
ἀρνησαμένην πατρῶαν ἀσέβειαν
καὶ μαρτυρίου πρὸς τρίβους χωρήσασαν,
σεπιτὴν Χριστῖναν, ἧς πάντες προσφεύγομεν
θερμαῖς λιταῖς πρὸς τὸν εὐσπλαγχνον Κύριον.

Προκείμενον. Ὑπομένων υπέμεινα τὸν Κύριον καὶ
προσέσχε μοι καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου.

Στίχος. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου καὶ
κατηύθυνε τὰ διαβήματά μου.

Εὐαγγέλιον· κατὰ Μάρκον (Κεφ. ε΄ 24 - 34).

Ζήτει τῇ Δευτέρᾳ τῆς ΙΕ΄ Ἑβδομάδος Ματθαίου.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠκολούθει τὸν Ἰησοῦν ὄχλος
πολύς, καὶ συνέθλιβον αὐτόν. Καὶ γυνή τις οὔσα ἐν
ρύσει αἵματος ἔτη δώδεκα, καὶ πολλὰ παθοῦσα ὑπὸ
πολλῶν ἰατρῶν, καὶ δαπανήσασα τὰ παρ' ἑαυτῆς
πάντα, καὶ μηδὲν ὠφεληθεῖσα, ἀλλὰ μᾶλλον εἰς τὸ
χειρὸν ἐλθοῦσα ἀκούσασα περὶ τοῦ Ἰησοῦ, ἐλθοῦσα
ἐν τῷ ὄχλῳ ὀπισθεν, ἤψατο τοῦ ἱματίου αὐτοῦ·
ἔλεγε γάρ· Ὅτι κἄν τῶν ἱματίων αὐτοῦ ἄψωμαι,
σωθήσομαι. Καὶ εὐθέως ἐξηράνθη ἡ πληγὴ τοῦ
αἵματος αὐτῆς· καὶ ἔγνω τῷ σώματι, ὅτι ἴαται ἀπὸ
τῆς μάστιγος. Καὶ εὐθέως ὁ Ἰησοῦς ἐπιγνοὺς ἐν
ἑαυτῷ τὴν ἐξ ὕψους δύναμιν ἐξεληθοῦσαν,
ἐπιστραφεὶς ἐν τῷ ὄχλῳ, ἔλεγε· Τίς μου ἤψατο τῶν
ἱματίων; Καὶ ἔλεγον αὐτῷ οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ·
Βλέπεις τὸν ὄχλον συνθλίβοντά σε, καὶ λέγεις· Τίς
μου ἤψατο; Καὶ περιεβλέπετο ἰδεῖν τὴν τοῦτο
ποιήσασαν. Ἡ δὲ γυνή, φοβηθεῖσα καὶ τρέμουσα,
εἰδυῖα ὃ γέγονεν ἐπ' αὐτῇ, ἦλθε καὶ περιέπεσεν
αὐτῷ, καὶ εἶπεν αὐτῷ πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν. Ὁ δὲ
εἶπεν αὐτῇ· Θύγατερ, ἡ πίστις σου σέσωκέ σε·
ὑπάγε εἰς εἰρήνην, καὶ ἴσθι ὑγιῆς ἀπὸ τῆς
μάστιγός σου.

Δόξα. Ταῖς τῆς Ἀθληφόρου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον,...

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον,...

Προσόμοιον. Ήχος πλ. β΄. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Στίχος. Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν Σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Νύμφη τοῦ Παντάνακτος,
Μεγαλομάρτυς Χριστῖνα,
ἀπαλῶ ἐν σώματι
ἀνδρικὸν ἢ φρόνημα
κατακρύπτουσα
καὶ ψυχῆς ἄपाσι
κάλλος ἢ δεικνῦσα,
μὴ ἐλλείπῃς τὸν Νυμφίον σου
καθικετεύουσα
τὸν ἐν οὐρανοῖς, καλλιπάρθενε,
διδόναι τοῖς τιμῶσί σε
ἄμφω τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος,
δύναμιν τε ῥῶσιν,
ὑγίειαν καὶ σθένος τὸν ἐχθρὸν
καταπαλαίσαι τὸν δόλιον,
πλάνον καὶ μισόκαλον.

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου....

Ῥδὴ ζ´. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Η λιποῦσα τὴν πλάνην
τοῦ πατρός σου, ἀλκίφρον,
καὶ θεῖαν ἔλλαμψιν,
Χριστῖνα, δεξαμένη
Χριστοῦ τῆς ἀληθείας,
τοῖς τιμῶσί σε βράβευσον
ῥῶσιν πατῆσαι ἐχθροῦ
ὄφρῦν τὴν ἐπηρμένην.

Μελωδοῦντες σὴν μνήμην
τὴν ἀγίαν, Χριστῖνα,
σὲ ἱκετεύομεν·
Βοήθει σοῖς ἰκέταις
ὁδὸν καλῶς ἀνῦσαι
τὴν πρὸς πόλον ἀπάγουσαν,
ἦν ἄθλοισι σοῖς ἱεροῖς
διήνυσας προθύμως.

Αθληφόρε Χριστῖνα,
μαρτυρίου σου πόνους
λαμπροῦς γεραίροντες,
δι' ὧνπερ κληρονόμος
ἐπώφθης θείας δόξης,
δυσωποῦμέν σε· Πρέσβευε
τῷ σῷ Νυμφίῳ Χριστῷ
ὑπὲρ τῶν σῶν προσφύγων.

Θεοτοκίον.

Σῶν εὐχῶν, Θεοτόκε,
τῷ ὑσώπῳ, σῶν δούλων
ταχὺ ἀπόπλυνον
τὸν βόρβορον, Παρθένε,
Χριστίνης ἱκεσίαις
εὐκλεοῦς καλλιμάρτυρος,
νύμφης σεμνῆς σοῦ Υἱοῦ,
ὑπερευλογημένη.

Ῥδὴ η΄. Τὸν Βασιλέα.

Πλῆσον καρδίας
τῶν σὲ τιμώντων, Χριστῖνα,
σθένους θείου καὶ πέμψον σὴν χάριν
πᾶσιν ἀνυμνοῦσι
σοῦ μαρτυρίου πόνους.

Λαμπὰς ἀνδρείας
καὶ ψυχικῆς εὐρωστίας,
λάμψον φῶς σοῖς ἱκέταις, Χριστῖνα,
μεγαλύνουσί σε
ὡς ἀθληφόρων κέρας.

Η ἐν σταδίῳ,
Μεγαλομάρτυς Χριστῖνα,
τοῦ Χριστοῦ μεγαλύνασα κληῖσιν,
πέμψον μοι σὴν χάριν
ἀφθόνως οὐρανόθεν.

Θεοτοκίον.

Στερόρῳς σοὺς δούλους
ἐν μάχαις ταῖς καθ' ἡμέραν

ἀγωνίζεσθαι, Μῆτερ Ἁγία,
Κεχαριτωμένη,
ἀξίωσον, Παρθένε.

Ῥδὴ θ´. Κυρίως Θεοτόκον.

Ὁδοὺς τοῦ μαρτυρίου
ἢ καλῶς, Χριστῖνα
Μεγαλομάρτυς, βαδίσασα, δεῖξόν μοι
τῆς τελειώσεως τρίβους, ἀμνάς τοῦ Κτίσαντος.

Νομίμως ἐν σταδίῳ
ἢ ἀγωνισθεῖσα,
μὴ διαλείπης, Χριστῖνα, πρεσβεύουσα
ὑπὲρ πιστῶν ὑμνητῶν σου τῷ Παντοκράτορι.

Χαρίτων οὐρανίων
ἔμπλησον, Χριστῖνα,
τοὺς καταφεύγοντας πίστει σῆ χάριτι
καὶ μεγαλύνοντας πόθῳ σὰ κατορθώματα.

Θεοτοκίον.

Μετὰ τῆς ἀθληφόρου
πρέσβευε Χριστίνης
ὑπὲρ ἡμῶν σῶ Υἱῶ, Μητροπάρθενε,
εὐλογημένη Κυρία, Θεογεννήτρια.

Ἄξιόν ἐστι..... **καὶ τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια.**

Χαίροις, νύμφη ἄσπιλε τοῦ Χριστοῦ,
ἢ πατρὸς λιποῦσα
τὴν ἀπάτην καὶ εὐκλεῶς
ἀγωνισαμένη
ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας,
Χριστῖνα καλλιμάρτυς,
πίστεως πρόβολε.

Χαίροις, ἢ χριστώνυμος ἀληθῶς
πρώταθλος σταδίου,
ἢ αἰσχύνασα σοῦ πατρὸς
πλάνην σῆ ἐνστάσει,
πολύαθλε Χριστῖνα,
καὶ τρῶσιν σῆς καρδίας

καθυπομείνασα.

Δεῦτε μεγαλύνωμεν ἐν χορῶ
 Οὐρβανοῦ ἀπίστου
 θυγατέρα τὴν εὐσεβῆ,
 πάνσεμνον Χριστῖναν,
 Χριστοῦ τὴν παρῶρησίᾳ
 τὴν κλήσιν ὀλοθύμως
 ὁμολογήσασαν.

Φρούρει καὶ ἀγίαζε τοὺς πιστῶς
 μεγαλύνοντάς σε
 εὐσεβείας ὡς φρυκτωρὸν
 καὶ φανὸν ἀνδρείας,
 Χριστῖνα καλλιμάρτυς,
 ἡ λύσασα εἰδώλων
 λάτρεων ζόφωσιν.

Ρῦσαι τοὺς ἰκέτας σου συμφορῶν,
 θλίψεων παντοίων,
 ἀλγηδόνων καὶ λυπηρῶν
 τοὺς ἀνευφημοῦντας
 σὴν ἄθλησιν, Χριστῖνα,
 διὰ Χριστοῦ τὴν πίστιν
 τὴν παναμώμητον.

Λόγου τοῦ Ὑψίστου Θεοῦ ἀμνάς,
 ἔνδοξε Χριστῖνα,
 μεγαλάθλων ἡ καλλονή,
 χάριν οὐρανόθεν
 ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύειν
 Χριστῶ τῶ σῶ Νυμφίῳ,
 Μάρτυς, ἀπείληφας.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί,
 Πρόδρομε Κυρίου,
 Αποστόλων ἡ δωδεκάς,
 οἱ Ἅγιοι πάντες,
 μετὰ τῆς Θεοτόκου
 ποιήσατε πρεσβείαν
 εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τὸ Τρισάγιον καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.
Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τοῦ Χριστοῦ τὴν συνώνυμον νύμφην μέλψωμεν
πατρὸς λιποῦσαν ἀπάτην
καὶ δι' ἀγάπην Χριστοῦ
τὴν καρδίαν καὶ πλευρὰν τρωθεῖσαν ξίφεσιν
ὑμνοῖς Χριστῖναν εὐλαβῆ
καλλιμάρτυρα φαιδροῖς
βοῶντες· Ἀμνάς καλλίστη
τοῦ Ἀρχιποίμενος Λόγου
θεοῦ, ἡμᾶς εὐχαῖς σου στήριξον.

Ἐκτενὴς καὶ Ἀπόλυσις, μεθ' ἣν ψάλλομεν τὸ ἐξῆς·
Ἦχος β΄. Ὅτε ἐκ τοῦ Εὐλοῦ.

Κάλλει διαπρέπουσαν σαρκός,
Μάρτυρα Κυρίου, Χριστῖναν,
ὡς παριδοῦσαν ἀκμὴν
μέλψωμεν νεότητος
καὶ κάλλος ἄφθιτον
Κτίστη καθιερώσασαν
ψυχῆς καὶ Κυρίῳ
κράζοντες· Χριστώνυμε,
ἀπαύστως πρέσβευε
δοῦναι τοῖς πιστῶς σε τιμῶσιν
ἄμφω ῥῶσιν, δύναμιν, σθένος
καὶ ἰσχύν, ἀρίστη, ἀδιάπτωτον.

Δέσποινα, πρόσδεξαι
τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου
καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς
ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου
εἰς σὲ ἀνατίθημι,
Μῆτερ τοῦ Θεοῦ,
φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Δίστιχον.

Χριστῖνα Μάρτυς ὑμνητάς σου ἴθυνε
πρὸς πόλου σκηνώσεις Χαραλάμης ψάλλει.

Τ Ε Λ Ο Σ Κ Α Ι Δ Ο Ξ Α
Τ Ω Μ Ο Ν Ω Α Λ Η Θ Ι Ν Ω Θ Ε Ω Η Μ Ω Ν